Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0189

Itämerta koskeva monivuotinen suunnitelma ja etenemistavat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. toukokuuta 2026 Itämerta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja etenemistavoista (2024/2127(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 4 artiklan, 43 artiklan 3 kohdan ja 191 artiklan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklan,

– ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta[1] (YKP-asetus),

– ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta[2] (Itämerta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta annettu asetus),

– ottaa huomioon 25. marraskuuta 2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/1781 asetuksen (EU) 2016/1139 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kalastuskapasiteetin alentamisesta Itämerellä sekä asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta Itämeren itäosan turskaa, Itämeren

---

1 EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
2 EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj.

länsiosan turskaa ja Itämeren länsiosan silakkaa kalastavien laivastojen kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen osalta[3],

– ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi)[4],

– ottaa huomioon 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta[5],

– ottaa huomioon 27. syyskuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2115/77 muihin teollisiin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi tarkoitetun sillin kohdennetun kalastuksen ja maihintuonnin kieltämisestä[6],

– ottaa huomioon 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY luonnonvaraisten lintujen suojelusta[7],

– ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2021 antamansa päätöslauselman kemiallisista jäämistä Itämeressä vetoomusten nro 1328/2019 ja 0406/2020 perusteella[8],

– ottaa huomioon 18. tammikuuta 2024 antamansa päätöslauselman EU:n toimintasuunnitelmasta: meriekosysteemien suojelu ja ennallistaminen kestävän ja selviytymiskykyisen kalastuksen varmistamiseksi[9],

– ottaa huomioon 4. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman merimetsokannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimisesta merimetsoista kalakannoille, kalataloudelle ja vesiviljelylle aiheutuvien kasvavien vaikutusten vähentämiseksi[10],

– ottaa huomioon 14. marraskuuta 2024 antamansa päätöslauselman EU:n toimista Venäjän varjolaivaston torjumiseksi ja Venäjän

---

3 EUVL L 400, 30.11.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1781/oj.
4 EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
5 EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
6 EYVL L 247, 28.9.1977, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1977/2115/oj.
7 EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
8 EUVL C 506, 15.12.2021, s. 9.
9 EUVL C, C/2024/5735, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5735/oj.
10 EUVL C 21 E, 28.1.2010, s. 11.

vastaisten pakotteiden täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamisesta (2024/2885(RSP))[11],

– ottaa huomioon vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian, joka esitettiin 20. toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia – Luonto takaisin osaksi elämäämme” (COM(2020)0380),

– ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen valtamerisopimus” (COM(2025)0281),

– ottaa huomioon 21. helmikuuta 2023 annetun komission tiedonannon ”EU:n toimintasuunnitelma: suojellaan ja ennallistetaan meriekosysteemejä kestävää ja selviytymiskykyistä kalataloutta varten” (COM(2023)0102),

– ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Kestävä kalastus EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2026” (COM(2025)0296),

– ottaa huomioon 29. tammikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”EU:n kilpailukykykompassi” (COM(2025)0030),

– ottaa huomioon vuonna 1992 tehdyn Itämeren alueen merellisen ympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen (Helsingin sopimus), joka tuli voimaan 17. tammikuuta 2000, ja Itämeren merellisen ympäristön suojelukomission, josta käytetään myös nimeä Helsingin komissio (HELCOM),

– ottaa huomioon Itämeren toimintasuunnitelman ja HELCOMin havainnot mereen haudatuista kemiallisista ammuksista,

– ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 11. tammikuuta 2024 antaman tuomion asiassa C-330/22, Friends of the Irish Environment CLG v. Minister for Agriculture Food and the Marine, Irlanti[12],

– ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan tilaaman Itämerta koskevaa monivuotista suunnitelmaa käsittelevän tausta-analyysin ”The multiannual plan for the Baltic Sea – A change in management needed”, jonka koheesion, maatalouden ja sosiaalipolitiikan pääosasto julkaisi elokuussa 2025[13],

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun syyskuussa 2025 julkaiseman tutkimuksen ”Evaluation of the Baltic

---

11 EUVL C, C/2025/809, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.

12 ECLI:EU:C:2024:19.

13 Tausta-analyysi – ”The multiannual plan for the Baltic Sea – A change in management needed”, Euroopan parlamentti, koheesion, maatalouden ja sosiaalipolitiikan pääosasto, aluekehityksen, maatalouden ja kalatalouden politiikkayksikkö, elokuu 2025.

Sea Multiannual Plan Regulation – European Implementation Assessment”, jossa arvioitiin Itämerta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta annetun asetuksen täytäntöönpanoa,

– ottaa huomioon 29. syyskuuta 2025 julkaistun Euroopan ympäristökeskuksen raportin ”Europe’s environment and climate: knowledge for resilience, prosperity and sustainability”, jossa käsiteltiin ympäristön ja ilmaston merkitystä Euroopan häiriönsietokyvylle, vauraudelle ja kestävyydelle,

– ottaa huomioon 31. lokakuuta 2023 julkaistun Itämeren tilannetta käsittelevän HELCOMin raportin ”State of the Baltic Sea 2023 – Third HELCOM holistic assessment 2016-2021”,

– ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden, erityisesti tavoitteiden 3, 6 ja 14, mukaiset valtioiden sitoumukset,

– ottaa huomioon 26. marraskuuta 2024 julkaistun Itämeren ekosysteemiä käsittelevän Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) raportin ”Baltic Sea ecoregion – Ecosystem Overview”, ICESin lausunto 2024, kohta 7.1,

– ottaa huomioon ICESin vuonna 2022 julkaiseman ICESin viitearvoja käsittelevää työpajaa koskevan raportin ”Workshop on ICES reference points (WKREF1)”[14],

– ottaa huomioon ICESin vuonna 2022 julkaiseman ICESin viitearvoja käsittelevää työpajaa koskevan raportin ”Workshop on ICES reference points (WKREF2)”[15],

– ottaa huomioon ICESin vuonna 2023 julkaiseman kalakantojen elvytyssuunnitelmia koskevan raportin ”Workshop on guidelines and methods for the design and evaluation of rebuilding plans for category 1-2 stocks (WKREBUILD2)”[16],

– ottaa huomioon marraskuussa 2025 julkaistun komission yhteisen tutkimuskeskuksen raportin ”Scientific Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) – The 2025 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF-25-03 & STECF-25-07)”,

– ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin vuonna 2019 julkaistun valtameriä ja kryosfääriä muuttuvassa ilmastossa käsittelevän raportin ”Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate”,

---

14 ICESin tieteelliset raportit, kohta 4.2.
15 ICESin tieteelliset raportit, kohta 4.68.
16 ICESin tieteelliset raportit, kohta 5.112.

– ottaa huomioon Copernicuksen meriympäristön seurantapalvelujen syyskuussa 2025 julkaiseman raportin ”9th edition of the Copernicus Ocean State Report”,

– ottaa huomioon Potsdamin ilmastovaikutustutkimuslaitoksen 24. syyskuuta 2025 julkaiseman raportin ”Planetary Health Check 2025: A Scientific Assessment of the State of the Planet”,

– ottaa huomioon vuonna 2016 julkaistun YK:n ympäristöohjelman (UNEP) raportin ”Options for Ecosystem-based Adaptation (EBA) in Coastal Environments: A Guide for environmental managers and planners”,

– ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselman 1612(2008) Itämereen haudatuista kemiallisista ammuksista ja siihen liittyvän 28. huhtikuuta 2008 päivätyn raportin,

– ottaa huomioon komission meri- ja kalastusasioiden pääosaston ja ICESin 18. syyskuuta 2025 antaman Itämeren elpymistä koskevan yhteisen julkilausuman ”Adaptive science and coordinated governance for cross-sector action towards Baltic Sea recovery”,

– ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2025 annetun kalatalousvaliokunnan työasiakirjan asetuksen (EU) 2016/1139 (”Itämeren monivuotinen suunnitelma”) täytäntöönpanosta,

– ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön Euroopan sisävesikalastuskomission huhtikuussa 2025 hyväksymät puitteet merimetsokannan eurooppalaiselle hallintasuunnitelmalle,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A10-0121/2026),

A. toteaa, että Itämeren kalastusta koskeva monivuotinen suunnitelma (Itämerta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta annettu asetus) on auttanut pitämään kalastuspaineen kestävän enimmäistuoton mahdollistavan tason mukaisena; toteaa, että vaikka pyyntiponnistus on vähentynyt merkittävästi viime vuosina, jotkin kalakannat ovat heikentyneet kalastustoiminnan ulkopuolisten paineiden, kuten rehevöitymisen, merienergian, saalistajien vaikutusten, saastumisen, elinympäristöjen huonontumisen ja ilmastosta johtuvien ekosysteemimuutosten, vuoksi, mikä on aiheuttanut merkittäviä sosioekonomisia seurauksia kalastusalalle;

B. ottaa huomioon, että vuonna 2023 Itämeren, Kelttimeren ja laajennetun Pohjanmeren alueen luonnonmaantieteellisillä alueilla keskimääräinen pyyntipaine laski alle kestävän enimmäistuoton mahdollistavan tason ja että kalastuskuolevuus oli niillä 54 prosenttia, 48 prosenttia ja 23 prosenttia alle kestävän enimmäistuoton mahdollistavan tason tavoitteiden, kun niitä

verrattiin vuoden 2003 tavoitetasoihin; ottaa huomioon, että EU:n Itämeren laivasto oli vesillä 267 000 päivää vuonna 2022, mikä on 8 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2021 ja alhaisin taso sitten vuoden 2013;

C. ottaa huomioon, että Itämeren turskakannat ovat edelleen äärimmäisen huonossa kunnossa eikä tilanteeseen ennusteta parannusta lyhyellä aikavälillä, vaikka kohdennettu pyynti on lopetettu vuodesta 2019 lähtien; ottaa huomioon, että ICESin arvioiden mukaan Itämeren turskakantojen kehitys jatkuu hitaana ja aiempiin vuosiin verrattuna laskusuuntaisena, mikä johtuu myös epäsuotuisista ympäristöolosuhteista; ottaa huomioon, että turskaa saadaan edelleen sivusaaliiksi;

D. ottaa huomioon, että lohi- ja taimenkannat eivät kuulu Itämerta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta annetun asetuksen soveltamisalaan; ottaa huomioon, että lohi- ja taimenkantojen sekä silli- ja silakkakantojen välillä on merkittäviä kytköksiä, erityisesti kun otetaan huomioon elintarvike-ekosysteemit; ottaa huomioon, että ICES on vuodesta 2022 lähtien suositellut, että kaupallisten kalastajien ja virkistyskalastajien lohenkalastus lopetetaan pääaltaalla sekakalastuksen vuoksi ja siksi, että lohta pyydetään useista jokikannoista, myös uhanalaisista kannoista;

E. ottaa huomioon, että Itämeren aluksista 92 prosenttia harjoittaa pienimuotoista rannikkokalastusta ja että niistä puretun saaliin osuus on 7 prosenttia kokonaispainosta mutta vastaa 22:ta prosenttia purettujen saaliiden arvosta, eli ne tarjoavat merkittäviä taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä, sillä nämä alukset tuovat keskimääräistä suurempaa lisäarvoa; ottaa huomioon, että kalastus on vahvasti riippuvainen yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) mukaisen runsaan kalabiomassan saatavuudesta ja kestävästi hoidetuista kalakannoista, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä alan taloudellisen elinkelpoisuuden kannalta;

F. ottaa huomioon, että pienimuotoista rannikkokalastusta Itämerellä harjoittavilla aluksilla on käytettävissään pienemmät kalastuskiintiöt kuin suuremmilla toimijoilla, mikä johtaa pienimuotoista kalastusta harjoittavien alusten ja niiden kalastusyritysten syrjäytymiseen;

G. ottaa huomioon, että YKP-asetuksen 17 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on käytettävissään olevia kalastusmahdollisuuksia jakaessaan käytettävä avoimia ja puolueettomia perusteita, mukaan lukien luonteeltaan ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset perusteet;

H. ottaa huomioon, että komission tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) arvioiden mukaan Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen antamisen jälkeen pienimuotoista kalastusta Itämeren alueella harjoittavien kalastajien bruttolisäarvo on vähentynyt jyrkästi, mikä uhkaa elintarviketurvaa ja lisää EU:n

tuontiriippuvuutta; ottaa huomioon, että EU:sta peräisin olevan kalan tarjonnan väheneminen lisää riippuvuutta EU:n ulkopuolisista maista tulevasta tuonnista ja heikentää markkinoiden häiriönsietokykyä; ottaa huomioon, että aktiivisten kalastusalusten määrä Itämerellä on vähentynyt jatkuvasti;

I. katsoo, että Itämeren rannikkoyhteisöjen vahvistaminen ja paikallisen kalastuksen, erityisesti perinteisen pienimuotoisen kalastuksen, tukeminen on myös olennaisen tärkeää, jotta voidaan vähentää tätä riippuvuutta ja varmistaa Itämeren rannikon taloudellinen ja sosiaalinen kestävyys;

J. ottaa huomioon, että kalastuksenvalvonta-asetuksen[17] meneillään olevan täytäntöönpanon yhteydessä on odotettavissa säännöllisiä päivityksiä, jotka koskevat virkistyskalastuksen, myös merialueiden virkistyskalastuksen, saaliita ja bruttoarvonlisäystä; ottaa huomioon, että virkistyskalastuksella on huomattava sosiaalinen ja taloudellinen arvo muutenkin kuin rahassa mitattuna ja että virkistyskalastajat voivat edistää ennallistamistoimia ja luonnonsuojelua; ottaa huomioon, että virkistyskalastuksella voi olla huomattava vaikutus kalavaroihin, ja katsoo, että jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että sitä harjoitetaan YKP:n tavoitteiden kanssa yhteensopivalla tavalla; ottaa huomioon, että myös virkistyskalastajilla on oikeus käyttää meren elollisia luonnonvaroja;

K. ottaa huomioon, että viimeisin EU:n laajuinen arviointi merialueiden virkistyskalastuksen sosioekonomisesta arvosta on vuodelta 2017 ja että sen suosituksia ei ole vielä pantu täytäntöön, jotta voitaisiin hyödyntää täysin tämän vaikutuksiltaan vähäisen toiminnan potentiaali EU:n sinisen talouden strategian tunnustettuna osana; ottaa huomioon, että saatavilla olevien tietojen mukaan virkistyskalastusta harjoittaa arviolta 8–10 miljoonaa EU:n kansalaista; ottaa huomioon, että Itämeren alueella virkistyskalastus on merkittävää sosioekonomista toimintaa, joka tuottaa noin 1,5 miljardin euron taloudellisen panoksen ja tukee yli 14 000 kokoaikavastaavan työpaikan luomista;

L. ottaa huomioon, että Itämeri on tuhansien perheiden toimeentulon ja kulttuuri-identiteetin perusta; ottaa huomioon, että kalastus on osa alueen vuosisatoja vanhaa sosiaalista, kulttuurista ja taloudellista perintöä; katsoo, että kalastusta koskevat rajoitukset olisi pantava täytäntöön siten, että kuluttajille tuoretta kalaa tarjoavien paikallisten rannikkoyritysten toiminnasta ei tehdä mahdotonta, jotta varmistetaan elintarviketurva ja vältetään kalastukseen liittyvien

---

17 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2842, annettu 22. marraskuuta 2023, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 1967/2006 ja (EY) N:o 1005/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 ja (EU) 2019/473 muuttamisesta kalastuksenvalvonnan osalta (EUVL L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

ammattien mahdollinen katoaminen, mikä johtaisi asukkaiden poismuuttoon rannikkoalueilta;

M. ottaa huomioon, että Itämereen vaikuttavat monet ihmisen aiheuttamat paineet, kuten ilmaston lämpeneminen, jäännössaaste, kemialliset ammukset, rehevöityminen, muuttuvat ympäristöolosuhteet ja pitkän aikavälin pilaantuminen, ja että Itämeri on erityisen haavoittuva, koska se on syvyyssuhteiltaan matala merialue, jolla elää geneettisesti ainutlaatuisia murtoveteen sopeutuneita lajeja ja, jonka suolapitoisuus ja happipitoisuus ovat luonnostaan alhaiset, ja koska sen vedenvaihto Pohjanmeren kanssa on vähäistä ja sen vertikaalinen kerrostuminen on voimakasta; ottaa huomioon, että nämä erityisolosuhteet edellyttävät alueellisiin erityispiirteisiin räätälöityjä kalastuksenhoidon lähestymistapoja; ottaa huomioon, että Itämeren kalakantojen väheneminen on jatkunut myös näiden rekrytointiin vaikuttavien paineiden, kuten saalistajien epätasapainon, vuoksi ja että viime vuosina pyyntiponnistuksia on pienennetty merkittävästi; ottaa huomioon, että komissio on todennut, että on tarpeen vastata näihin uusiin ympäristöhaasteisiin, jotta voidaan tukea elpymistä ja pitkän aikavälin kestävyyttä;

N. ottaa huomioon, että useat päällekkäiset paineet, kuten kalastustoiminta, maatalous, metsätalouden valumat, rehevöityminen, happikato, kemiallinen saastuminen ja meripetokantojen kasvu yhdistettyinä jätevesipäästöihin, aiheuttavat suuria paineita ekosysteemille ravinteiden ja orgaanisen rikastumisen ja ravintoverkkohäiriöiden vuoksi; ottaa huomioon, että tämä vaikuttaa kalastukseen koko Itämeren luonnonmaantieteellisellä alueella; ottaa huomioon, että ravinnepäästöjen ja vaarallisten aineiden vähentämisessä on edistytty mutta niiden yhteisvaikutus vaikuttaa edelleen kalakantoihin, toukkien ja nuorten kalojen eloonjäämiseen ja että tämän suhteen tarvitaan lisätoimia kaikilla vaikutuksia tuottavilla aloilla;

O. ottaa huomioon, että merituulipuistot ovat yksi nopeimmin kasvavista meriteollisuuden aloista ja että ennusteiden mukaan niiden kapasiteetti kasvaa merkittävästi; ottaa huomioon, että merituulipuistot tarjoavat niiden kehitysvaiheesta, sijainnista ja suunnittelusta riippuen monia hyötyjä, kuten suojapaikkoja kalalajeille, mutta aiheuttavat myös riskejä biologiselle monimuotoisuudelle;

P. ottaa huomioon, että EU:n nykyisellä lainsäädännöllä on onnistuttu alentamaan EU:n vesien typpipitoisuutta ja edistämään meristrategiapuitedirektiivin tavoitteiden saavuttamista, joihin kuuluu ihmisen aiheuttaman rehevöitymisen ja erityisesti sen haittavaikutusten minimointi;

Q. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen aiheuttaman meriveden lämpenemisen vaikutukset, joita maalla tapahtuva toiminta pahentaa, näkyvät erityisen nopeasti Itämerellä ja Itämeri lämpeneekin kaksi kertaa nopeammin kuin maailman valtameret keskimäärin, ja toteaa, että niiden odotetaan johtavan laajamittaisiin ja enimmäkseen vielä tuntemattomiin seurauksiin, kuten happikatoon ja kalakantojen ja niiden levinneisyyden tulevan lisääntymiskierron jatkuvaan häiriintymiseen;

R. pitää tärkeänä, että komissio ja jäsenvaltiot panevat kaikilta osin täytäntöön kaiken asiaa koskevan EU:n lainsäädännön Itämerellä ja parantavat alueellisen meriyleissopimuksen HELCOMin toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa, jotta voidaan torjua Itämeren ekosysteemihäiriötä;

S. ottaa huomioon, että vahvistaessaan suurimmat sallitut saaliit (TAC) vuodeksi 2026 jäsenvaltiot ovat tasapainottaneet ympäristön kestävyyden ja sosioekonomisen kestävyyden säilyttäen toiminnan vähimmäistason ja tukien samalla edelleen kalakantojen elpymistä; ottaa huomioon, että jotkin Itämeren kalakannat ovat heikentymässä pyyntiponnistuksen huomattavasta vähenemisestä huolimatta; ottaa huomioon, että meristrategiapuitedirektiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot saavuttavat ympäristön hyvän tilan tasapainoisilla ravintoverkoilla ja terveillä kannoilla sekä torjuvat epäpuhtauksia, rehevöitymistä, haitallisia vieraslajeja, merten roskaantumista, energiantuotannon aiheuttamaa pilaantumista, mukaan lukien vedenalainen melu, ja ilmastonmuutosta;

T. ottaa huomioon, että komissio ehdottaa Itämerelle sivusaaliskiintiöitä – ja jäsenvaltiot asettavat niitä parhaillaan – vaikka ICES suositteli lausunnossaan ”nollasaaliita”;

U. ottaa huomioon, että YKP:n mukaiset vuotuista joustoa koskevat nykyiset säännöt vaikuttavat kiintiöiden kestävään hallinnointiin; ottaa huomioon, että neuvosto on joissakin tapauksissa päättänyt olla käyttämättä tätä vaihtoehtoa kantojen kriittisen tilanteen vuoksi; katsoo, että Itämeren kantojen, erityisesti kriittisessä tilassa olevien kantojen, osalta tarvitaan ohjeistusta;

V. ottaa huomioon, että virheelliset ilmoitukset ja sääntöjen noudattamatta jättämiseen liittyvät tapaukset ovat jatkuva ongelma Itämeren kalastuksessa, ja katsoo, että niihin olisi puututtava asianmukaisesti panemalla täytäntöön tarkistettu kalastuksenvalvonta-asetus;

W. ottaa huomioon, että purkamisvelvoitteen tehokkaaseen täytäntöönpanoon Itämerellä liittyy edelleen käytännön haasteita; katsoo, että jäsenvaltioiden on toimittava YKP:n ja kalastuksenvalvonta-asetuksen säännösten mukaisesti, mukaan lukien sen sähköistä etävalvontaa koskevat säännökset;

X. ottaa huomioon, että kalastuskiintiöiden asettaminen vain yhdeksi vuodeksi kerrallaan haittaa kalastusalan talous-, investointi- ja työllisyyssuunnittelua; katsoo, että parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuva monivuotinen päätöksentekokehys mahdollistaisi vakaamman hoidon;

Y. ottaa huomioon, että Itämeren pyöriäinen on vaarassa kuolla sukupuuttoon ja että näitä nisäkkäitä on jäljellä vain muutama sata Itämeren pääaltaassa[18]; ottaa huomioon, että tätä lajia uhkaa edelleen sivusaaliiksi joutuminen, ympäristösaasteet, petokalojen saaliiksi joutuminen ja vedenalaisen melun aiheuttamat häiriöt;

Z. ottaa huomioon, että rehukalalajit ovat keskeisessä asemassa meren ravintoverkoissa ja Itämeren ekosysteemeissä;

AA. ottaa huomioon, että kalastus kalajauhon ja kalaöljyn tuottamiseksi sallittiin Itämeren alueella vuonna 1995, jolloin poikkeukset alun perin sallittiin vain ”sillä ehdolla, että tällaisesta kalastuksesta ei aiheudu peruuttamatonta ekologista vahinkoa”, kuten Norjan kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyssä Euroopan unionin jäsenvaltioiden sekä Norjan kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan välisessä sopimuksessa[19] todetaan;

AB. ottaa huomioon, että monet Itämeren jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön yksilöllisiä siirrettäviä kiintiöjärjestelmiä, jotka ovat käytettävissä YKP:n puitteissa; toteaa, että tämä on suosinut suuria toimijoita; ottaa huomioon, että kannan rakenteeseen kohdistuva vaikutus määräytyy ensisijaisesti käytettyjen pyydysten ja kalastusmenetelmien perusteella;

AC. ottaa huomioon, että Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen tehokkuus sen yleisten ekologisten ja sosioekonomisten tavoitteiden saavuttamisessa on ollut hyvin rajallinen; ottaa huomioon, että edistymisen esteenä ovat olleet epäonnistuminen kalakantojen palauttamisessa viitetasoja suuremmiksi, ekosysteeminäkökohtien heikko huomioon ottaminen ja ennalta varautuvan lähestymistavan riittämätön soveltaminen kiintiöitä asetettaessa; ottaa huomioon, että kokonaisvaltaisten toimintapoliittisten lähestymistapojen puute on entisestään vaikeuttanut työtä, jolla pyritään välttämään tilanteen heikkeneminen entisestään ja tukemaan kestävämpää Itämerta; ottaa huomioon, että lisäarvo alueellisen yhteistyön kautta on ollut vähäinen, että jäsenvaltiot ovat antaneet vain vähän yhteisiä suosituksia ja että EU:n kalastussääntöjen alueellistamista koskevia säännöksiä ei käytetä hoitotoimenpiteiden mukauttamiseksi Itämeren

---

18 https://helcom.fi/wp-content/uploads/2025/06/Red-List-II-species-2025.pdf.

19 EYVL C 241, 29.8.1994, s. 9.

erityispiirteisiin; ottaa huomioon, että yhteydenpito kaikkiin sidosryhmiin ja yhteistyö niiden kanssa on ollut riittämätöntä;

AD. ottaa huomioon, että tietyt yksittäisiä lajeja koskevat arvioinnit ja tieteelliset lausunnot ovat Itämeren erityisten ja dynaamisesti muuttuvien ympäristöolosuhteiden vuoksi johtaneet kannan lisääntymiskyvyn ja kannan kokonaiskoon rakenteelliseen yliarviointiin, mikä on vaikuttanut voimakkaasti Itämeren kalavaroihin sekä kalastusalan hoito- ja toimintavalmiuksiin, mikä osoittaa, että tarvitaan enemmän merialuekohtaisia lähestymistapoja;

AE. ottaa huomioon, että komission ICESiltä pyytämissä Itämerta koskevissa lausunnoissa ei ole tähän mennessä pyydetty ottamaan huomioon ympäristötekijöitä, kuten happivajetta tai elintarvikkeiden saatavuutta, jotka voivat vaikuttaa kantojen tilaan, eikä niissä ole tuotu riittävästi esiin riskinäkökohtia; katsoo, että pyyntöjä olisi jatkuvasti parannettava, mukaan lukien parempi tiedottaminen ICESin taholta tietojen epävarmuudesta, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon arviointien laatu;

AF. ottaa huomioon, että kaupallisesti hyödynnettävien kantojen populaatioiden ja kantojen osien geneettinen rakenne ei ole täysin tiedossa, ja katsoo, että ICESin olisi tutkittava sitä tarkemmin esimerkiksi Itämeren jäsenvaltioille osoitetuilla tietopyynnöillä, jotta voidaan parantaa alueen asiaankuuluvia populaatiorakenteita koskevaa tietopohjaa;

AG. ottaa huomioon, että ICES totesi syyskuussa 2025 yhdessä komission meri- ja kalastusasioiden pääosaston kanssa, että Itämeren lajien osalta tietyn kalakannan perinteinen yhdenmukainen hoito ei enää riitä korjaamaan havaittuja ongelmia;

AH. ottaa huomioon, että HELCOM laatii parhaillaan ympäristöriskikarttoja, jotka kattavat rehevöitymiselle, happikadolle ja myrkyllisille pohjasedimenteille erityisen alttiit alueet ja joista saa tietoa siitä, minkä suojelualueiden perustaminen ja mahdollisten kalastuskieltokausien määrääminen olisi asetettava etusijalle;

AI. katsoo, että Itämerta koskevia tieteellisiä lausuntoja olisi parannettava, jotta vältetään kannan koon ja tuottavuuden yliarviointi, kohtuuttomat saalisrajoitukset ja yritysten kokema epävarmuus;

AJ. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) ja muiden kalastusmahdollisuuksien vahvistamista koskevat päätökset kuuluvat neuvoston ja siten jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan; katsoo, että näissä päätöksissä on otettava kaikilta osin huomioon uusimmat tieteelliset tiedot ja Itämeren alueen ympäristöolosuhteiden moninaisuus;

AK. ottaa huomioon, että joissakin EU:n ulkopuolisissa maissa, kuten Kanadassa, Uudessa-Seelannissa ja Australiassa, sovelletaan erilaisia tieteeseen perustuvia hoitojärjestelmiä, joissa ennalta varautumisen taso eroaa EU:sta;

AL. ottaa huomioon, että tehokkaasti hoidetut ja hyvin yhteenliitetyt merisuojelualueet ovat arvokkaita välineitä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä sekä laajempien tavoitteiden, kuten biologisen monimuotoisuuden, häiriönsietokyvyn ja ekosysteemien terveyden, saavuttamisessa; ottaa huomioon, että kasvillisuuden peittämien rannikkoekosysteemien, kuten vuoroveden alle jäävän maan ja meriruohoniittyjen (rannikkoalueiden sinisen hiilen ekosysteemien), ennallistaminen voi edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä lisäämällä hiilen sitomista;

AM. ottaa huomioon, että Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen TAC-päätöksiä, teknisiä sääntöjä ja korjaavia toimenpiteitä koskevan 5 artiklan täytäntöönpano ei ole ollut riittävää; toteaa, että jos on toteutettu toimenpiteitä ”sen varmistamiseksi, että kyseinen kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto”, ne eivät ole saavuttaneet tavoitettaan;

AN. ottaa huomioon, että vaikka Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen on tarkoitus toimia joustavana kehyksenä, jota mukautetaan alueellisen lähestymistavan mukaan, tällaiset muutokset ovat tuottaneet vain vähän tuloksia, mikä johtuu osittain myös asiaa koskevan lainsäädännön rajallisesta täytäntöönpanosta;

AO. ottaa huomioon, että useissa EU:n asetuksissa, joihin Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevassa asetuksessa viitataan, säädetään siitä, miten riskit voidaan välttää ja kalakantojen ja ekosysteemin osien terveyttä arvioida;

AP. ottaa huomioon, että pelagisten lajien talvikalastus Itämerellä niiden voimakkaan kasvun ja energiavarantojen kerryttämisen aikana ennen kutuaikaa heikentää kantojen lisääntymiskykyä, koska naaraat, joilla ei ole riittävää ravintoa, tuottavat pienemmän määrän ja vähemmän kehittyneitä munia, mikä rajoittaa lisääntymismenestystä ja haittaa kannan elpymistä;

AQ. ottaa huomioon, että parlamentin vuonna 2023 antamassa valiokunta-aloitteisessa mietinnössä kehotettiin omaksumaan käytännönläheinen ja tasapainoinen lähestymistapa suojeltuihin merialueisiin ja otettiin huomioon niiden moninaisuus koon, lajien ja suojelutavoitteiden osalta, korostettiin tarvetta välttää yhtä kaikille sopivaa lähestymistapaa ja korostettiin, että kyseisissä politiikoissa on otettava huolellisesti huomioon rannikkoyhteisöihin kohdistuvat sosioekonomiset vaikutukset, niiden on perustuttava parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön tapauskohtaisesti ja niillä on

varmistettava kalastajien aktiivinen osallistuminen merisuojelualueiden suunnitteluun ja hoitoon;

AR. ottaa huomioon, että suurimpia sallittuja saaliita (TAC) koskevassa EU:n päätöksentekojärjestelmässä erotetaan tällä hetkellä toisistaan kohdelajien hoito ja muiden lajien suojelutarpeet ja pyritään soveltamaan ennalta varautuvaa lähestymistapaa, jotta saavutetaan ja säilytetään ekosysteemien terve tila;

AS. ottaa huomioon, että meristrategiapuitedirektiivissä määritelty toiminnallinen ekosysteemi edellyttää, että meren ravintoverkkojen kaikki tekijät, siltä osin kuin ne tunnetaan, esiintyvät tavanomaisessa runsaudessaan ja monimuotoisuudessaan ja tasolla, joka varmistaa lajien pitkän aikavälin runsauden ja niiden lisääntymiskapasiteetin täydellisen säilymisen, kuten meristrategiapuitedirektiivin liitteessä I esitetään;

AT. ottaa huomioon, että YK:n ympäristöohjelmassa ekosysteemipohjainen hoito määritellään ihmisen toiminnan ja sen ekosysteemeihin ja luonnonvaroihin kohdistuvien vaikutusten hallinnaksi, joka perustuu koko ekosysteemin huomioon ottamiseen;

AU. ottaa huomioon, että Itämeren kalastusfoorumissa (Baltfish) käydään alustavia keskusteluja TAC-päätöksistä; ottaa huomioon, että alueellistaminen mahdollistaa EU:n merialueiden joustavan hoidon; ottaa huomioon, että Baltfish voi esittää ”yhteisiä suosituksia” erityisistä toimenpiteistä, joita olisi virtaviivaistettava;

AV. ottaa huomioon, että Itämeren kalastusalan pitkän aikavälin kestävyys riippuu ympäristöön liittyvien, taloudellisten ja sosiaalisten tavoitteiden huomioon ottamisesta ja sen varmistamisesta, että hoitotoimenpiteillä turvataan työllisyys, alueellinen yhteenkuuluvuus ja elintarviketarjonta rannikkoalueilla; ottaa huomioon, että alueellinen ja paikallinen tietämys, mukaan lukien kalastajien ja rannikkoyhteisöjen tietämys, on tehokkaan hoidon olennainen osatekijä;

AW. ottaa huomioon, että useissa toimintapoliittisissa ja tieteellisissä raporteissa korostetaan tarvetta parantaa ja johdonmukaistaa päätöksentekoa ja soveltaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa; ottaa huomioon, että tällaisen lähestymistavan saavuttaminen on ollut Our Baltic -konferenssien ministerijulistuksen[20] tavoitteena; ottaa huomioon, että näiden konferenssien ja julistuksen konkreettiset tulokset ovat olleet vähäisiä erityisesti ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon edistymisen osalta;

---

20 https://commission.europa.eu/document/download/486161f4-241f-4388-b10e-22f4711acd16_en?filename=ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

AX. ottaa huomioon, että eurooppalaisella valtamerisopimuksella, jolla ilmoitetaan tulevasta lainsäädäntöehdotuksesta valtamerisäädökseksi, pyritään tarjoamaan kokonaisvaltainen kehys nykyisten valtameripolitiikkojen keskinäisten yhteyksien ja painopisteiden selkeyttämiseksi;

AY. toteaa, että komissio ja jäsenvaltiot eivät ole toteuttaneet riittäviä toimia Itämeren ekosysteemien ennallistamiseksi ja suojelemiseksi saastumisen, rehevöitymisen ja ilmastonmuutoksen kaltaisilta lisäuhkilta; ottaa huomioon, että tällaiset paineet ovat luonteeltaan rajat ylittäviä ja kumulatiivisia ja edellyttävät siksi kansainvälisellä ja EU:n tasolla koordinoituja toimia; ottaa huomioon, että siirtymällä vähävaikutteiseen ja vähähiiliseen taloudelliseen toimintaan voidaan edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista;

AZ. ottaa huomioon, että luonnollinen saalistus on osa Itämeren ekosysteemiä; ottaa huomioon, että tiettyjen suojeltujen lajien, kuten harmaahylkeiden (Halichoerus grypus) ja merimetsojen (Phalacrocorax carbosinensis), kannat kasvavat Itämerellä; ottaa huomioon, että hylkeillä ja merimetsoilla voi olla merkittävä vaikutus nuorten turskien eloonjäämiseen, erityisesti Itämeren länsiosan turskan kohdalla, sekä vesiviljelyyn ja pyydyksiin; ottaa huomioon, että tieteellinen näyttö osoittaa, että niillä on pääasiassa paikallinen laji- ja kantakohtainen vaikutus kalakantoihin; katsoo, että Itämeren kalakantojen elvyttäminen edellyttää, että otetaan huomioon kaikki kalakantoihin vaikuttavat tekijät; katsoo, että kalastuksenhoidon ekosysteemilähtöiseen lähestymistapaan olisi sisällytettävä myös ympäristötekijät; katsoo, että tämän vuorovaikutuksen huomioon ottaminen edellyttää kohdennettuja ja tehokkaita hoitotoimenpiteitä, jotka perustuvat parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon ja vuoropuheluun kaikkien sidosryhmien kanssa; ottaa huomioon, että hyväksyessään eurooppalaisen merimetsokannan hallintasuunnitelman, jolla pyritään lieventämään merimetsojen kasvavaa vaikutusta kalakantoihin, kalastukseen ja vesiviljelyyn, parlamentti hahmotteli useita mahdollisia toimenpiteitä, joilla voidaan vastata merimetsokantojen aiheuttamiin nykyisiin haasteisiin;

BA. ottaa huomioon, että komissio arvioi parhaillaan hyljetuotteiden kauppaa koskevaa EU:n järjestelmää; ottaa huomioon, että komission järjestämässä julkisessa kuulemisessa hyljetuotteiden markkinoille saattamista vastustettiin voimakkaasti ja hylkeenpyyntiin suhtauduttiin varauksellisesti[21];

BB. ottaa huomioon, että toisen maailmansodan päättymisen jälkeen kymmenistä tuhansista tonneista tavanomaisia ja kemiallisia aseita, jotka sisältävät vaarallisia aineita, kuten kemiallisen sodankäynnin

---

21 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14031-Trade-in-seal-products-fitness-check-of-EU-rules/public-consultation_fi.

taisteluaineita, esimerkiksi rikkisinappikaasua (sinappikaasua), kyynelkaasua ja halvaannuttavia ja kouristuksia aiheuttavia aineita, vapautuu asteittain vaarallisia kemikaaleja meriympäristöön korroosion etenemisen seurauksena, mikä johtaa meriympäristön saastumiseen, ekosysteemien vahingoittumiseen ja biologisen monimuotoisuuden häviämiseen ja uhkaa ihmisten terveyttä ja merestä riippuvaista taloudellista toimintaa, kuten kalastusta, liikennettä, raaka-aineiden talteenottoa ja merienergian kehittämistä;

BC. ottaa huomioon, että kemikaalien varastointilaitoksesta tapahtuva vuoto voisi johtaa Itämeren suuren osan nopeaan saastumiseen, mikä ylittäisi yksittäisten maiden valmiudet ja edellyttäisi EU:lta koordinoituja toimia;

BD. ottaa huomioon, että Itämeren merenpohjan kunnostaminen, mukaan lukien kemiallisten aseiden, myrkyllisten lastien ja radioaktiivisten aineiden poistaminen, edellyttää EU:n tasolla laadittua taloudellisesti turvattua pitkän aikavälin suunnitelmaa;

BE. ottaa huomioon, että Itämeren kalakantojen kestävää hallintaa vaikeuttaa myös tiedonpuute, koska Venäjä ei ilmoita tietoja, mikä lisää tieteellistä epävarmuutta ja heikentää tehokasta alueellista kalastuksenhoitoa;

BF. ottaa huomioon, että Venäjä päättää kiintiöistä yksipuolisesti, jättää huomiotta tieteelliset lausunnot ja asettaa johdonmukaisesti kiintiöitä yli kestävän enimmäistuoton mahdollistavan tason, mikä saattaa vaarantaa Itämeren kalakantojen elpymisen;

BG. ottaa huomioon, että Venäjän varjolaivaston toiminta on lisääntynyt Venäjän Ukrainaa vastaan käymän hyökkäyssodan alkamisen jälkeen; ottaa huomioon, että varjolaivastolla on vanhentuneita aluksia, jotka eivät täytä turvallisuusnormeja ja joita käytetään raakaöljyn ja öljytuotteiden kuljettamiseen koko Itämerellä siten, että turvallisuus-, ympäristö- ja sääntelynormeja noudatetaan mahdollisimman vähän, ja toteaa, että Venäjän varjolaivasto aiheuttaa alusten ikääntymisen ja heikon kunnon vuoksi vakavan riskin meriympäristölle ja alueelliselle kalastukselle ja että kalastukseen liittyvät huolenaiheet koskevat myös Itämeren kalakantojen välttämätöntä elvyttämistä ja Itämeren yleistä turvallisuutta ja että mahdollisella öljyvuodolla olisi katastrofaaliset seuraukset, jotka voisivat vaikuttaa kaikkiin alueen maihin;

Kiireelliset toimet

1. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan kaikkien käytettävissä olevien oikeudellisten ja hallinnollisten välineiden tehokkaan käytön, mukaan lukien kohdennetut toimenpiteet, soveltaen tieteeseen perustuvaa lähestymistapaa ja sidosryhmien tehokasta kuulemista, jotta estetään Itämeren kalakantojen heikkeneminen entisestään;

2. kehottaa komissiota arvioimaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, miten kiintiöiden jakautuminen Itämeren laivastonosien kesken on kehittynyt, ja määrittämään, onko kalavaroihin kohdistuvan paineen ja kalastusmahdollisuuksien kansallisen jakopolitiikan välillä jonkinlainen syy-seuraussuhde;

3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevaa asetusta täytäntöön pannessaan siirtymään kalakantojen elvyttämisvaiheeseen ja toteuttamaan parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuvia toimenpiteitä ja toimia sekä toteuttamaan muita mahdollisia toisiinsa liittyviä toimia, jotka liittyvät muuhun EU:n tai kansalliseen lainsäädäntöön, jotta voidaan puuttua kaikkiin kalakantoihin kohdistuviin stressitekijöihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edellä mainittua elvyttämisvaihetta toteuttaessaan harkitsemaan parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon perustuvia korjaavia toimenpiteitä, kuten joidenkin kantojen kohdennetun kalastuksen keskeyttämistä Itämerellä monivuotisen suunnitelman mukaisesti, ja välttämään toimenpiteitä, jotka voisivat heikentää rannikkoyhteisöjen sosioekonomista vakautta, jotta varmistetaan, että ihmisravinnoksi tarkoitettujen saaliiden kalastus säilyy kestävänä;

4. kehottaa ottamaan käyttöön sosiaalista ja taloudellista tukea, mukaan lukien tuki asianomaisille yhteisöille, paikalliset investoinnit, väliaikaiset korvaukset ja kalastajille EU:n sääntöjen mukaisesti myönnettävä siirtymätuki kohtuuttomien vaikeuksien ehkäisemiseksi ja kulttuuriperinnön säilyttämiseksi; panee merkille, että siinä missä väliaikaisilla toimenpiteillä puututaan välittömiin ekologisiin huolenaiheisiin, kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen välineet on suunniteltu mukauttamaan kalastuskapasiteettia kalastusmahdollisuuksilla pitkällä aikavälillä; kehottaa siksi erottamaan tukijärjestelmissä selkeästi toisistaan väliaikaisen ja pysyvän lopettamisen; toteaa, että Itämeren pienet ja keskisuuret kalastusyritykset eivät ole saaneet asianmukaista taloudellista korvausta menetyksistä, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun turskan kohdennettu kalastus lopetettiin vuonna 2019; kehottaa komissiota perustamaan erityisen Itämeren kalastusta koskevan elvytys- ja siirtymärahaston, jolla tuetaan laivaston rakenneuudistusta, teknologian nykyaikaistamista, lajikohtaisten kalastuskieltojen aiheuttamien menetysten korvaamista sekä rannikkokalastusyhteisöjen ja niiden kulttuuriperinnön säilyttämistä;

5. korostaa, että kaikissa kannan elvyttämistä koskevissa toimenpiteissä on otettava huomioon Itämeren ainutlaatuiset ja vesistöaluekohtaiset hydrologiset ja kemialliset olosuhteet, sillä Itämeri on puolisuljettu murtovesimeri, jolle on ominaista veden vähäinen vaihtuminen, hapettomat vyöhykkeet ja sedimentin pysyvä pilaantuminen, jotka ovat ominaisia tälle vesistöalueelle eivätkä ole verrattavissa EU:n muiden merialueiden olosuhteisiin;

6. kehottaa neuvostoa asettamaan TAC-tasot, jotka ovat täysin ennalta varautuvan lähestymistavan mukaisia, kun otetaan huomioon Itämeren ekosysteemin haavoittuvuus, sosioekonomiset tekijät ja kantojen hidas elpyminen sekä lausuntojen tieteellinen epävarmuus; kehottaa komissiota nykyistä monivuotista ohjelmaa arvioidessaan tarkastelemaan huolellisesti sosioekonomisia näkökohtia; korostaa, että tarvitaan YKP-asetuksen 2 artiklan mukainen lähestymistapa, jossa ympäristötekijät ja sosioekonomiset näkökohdat ovat tasapainossa;

7. korostaa, että monivuotisten kiintiöiden asettaminen parhaan käytettävissä olevan tieteellisen tiedon perusteella voisi antaa Itämeren meriekosysteemeille aikaa elpyä ja tarjota yrityksille vakautta, jota ne tarvitsevat investointien suunnittelemiseksi, työllisyyden ylläpitämiseksi ja satamainfrastruktuurin huoltamiseksi sekä kalastusalan sukupolvenvaihdoksen tukemiseksi; korostaa, että pitkittynyt sääntelyn epävakaus johtaa investointien vähenemiseen, tuotantokapasiteetin menetykseen ja kalastusalan perheyritysten katoamiseen, mikä aiheuttaa peruuttamattomia sosioekonomisia menetyksiä Itämeren rannikkoyhteisöille; korostaa, että tällaisten hoitotoimenpiteiden kehittämiseen olisi sisällyttävä tehokas, oikea-aikainen ja järjestelmällinen sidosryhmien kuuleminen;

8. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota, kun otetaan huomioon Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen puutteet sen ekologisten ja sosioekonomisten tavoitteiden saavuttamisessa, harkitsemaan toimenpiteiden käynnistämistä YKP-asetuksen 12 ja 13 artiklan mukaisesti aina, kun parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot osoittavat tällaisten toimenpiteiden olevan tarpeen, ja valmistelemaan toimia analysoimalla asiaankuuluvan kalastustoiminnan, myös virkistyskalastuksen, lopettamisen kustannuksia ja hyötyjä ottaen huomioon menetetyt tulot, toimeentulon, elintarviketurvan ja toimimatta jättämisen tulevat kustannukset;

9. kehottaa estämään peruuttamattomat ekologiset vahingot Itämeren silakka- ja kilohailikannoille, jotta voidaan varmistaa näihin lajeihin kohdennetun rannikkokalastuksen ja perinteisen pienimuotoisen kalastuksen pitkän aikavälin elinkelpoisuus ja turvata meren ravintoverkot; katsoo, että tieteellisten lausuntojen perusteella on kiireellisesti harkittava kyseisten kantojen elvyttämistaukoja, kunnes tieteellinen näyttö osoittaa kantojen selkeän ja kestävän elpymisen;

10. korostaa tässä yhteydessä, että mahdollisimman tehokkaat korjaavat toimenpiteet edellyttävät sidosryhmien asianmukaista osallistumista ja niiden on perustuttava parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon, jotta niiden tavoitteet voidaan saavuttaa; korostaa lisäksi mahdollisuutta perustaa Itämerelle tieteeseen perustuvia kalakantojen elvytysalueita ja väliaikaisia kalastuskieltoalueita, joissa painotetaan kalojen talviaikaan ja kutua edeltävänä aikana suosimia alueita, jotta voidaan säilyttää vakaa rekrytointi ja terve ikärakenne,

sekä passiivisia ja aktiivisia ennallistamistoimenpiteitä, myös kutu- ja kasvualueilla, asiaa koskevan EU:n ympäristölainsäädännön säännösten mukaisesti; korostaa, että tällaisia toimenpiteitä on tärkeää täydentää asianmukaisilla ja oikea-aikaisilla korvauksilla asiaa koskevien EU:n säännösten mukaisesti;

11. muistuttaa EU:n sitoumuksista ja tavoitteista, jotka koskevat merisuojelualueiden kattavuutta ja tehokkuutta; kannustaa panemaan asianmukaisesti täytäntöön tehokkaat hoitotoimenpiteet Itämeren nykyisillä merisuojelualueilla sekä nimeämään uusia suojeltuja merialueita EU:n sitoumusten mukaisesti; korostaa, että nimeämisen olisi perustuttava tieteellisiin arviointeihin, jotka osoittavat kriittiset elinympäristöt tai kutualueet; huomauttaa, että tarvitaan tehokkaita hoitotoimenpiteitä sekä valikoivia ja vähävaikutteisia pyydyksiä koskevia pilottihankkeita, jotka perustuvat Pohjanmerellä ja Skagerrakissa toteutettuihin onnistuneisiin aloitteisiin;

12. korostaa, että on tärkeää säilyttää alueella elinkelpoinen perinteinen pienimuotoinen kalastus, jossa puretut saalismäärät ovat vähäisiä, ja sallia sen harjoittaminen elvyttämisvaiheen aikana; muistuttaa tarkistetun kalastuksenvalvonta-asetuksen asiaa koskevista säännöksistä ja niiden täytäntöönpanosta kaikilta osin ja tehokkaasti; korostaa, että perinteinen pienimuotoinen kalastus on ratkaisevan tärkeää toimeentulon, perinteisten toimitusketjujen häiriönsietokyvyn ja rannikkokalastusyhteisöjen työpaikkojen säilyttämisen kannalta ja että sillä on erityistä sosiaalista ja kulttuurista arvoa; huomauttaa, että tällaisen kalastuksen vahvistaminen voi tuottaa enemmän lisäarvoa paikallisille talouksille; korostaa YKP-asetuksen 2 artiklan mukaisten kestävän kehityksen kolmen pilarin merkitystä;

13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan etusijalle perinteistä pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien kalastajien sosioekonomisen tilanteen parantamisen; korostaa kalastusmahdollisuuksien ja rannikkoalueiden kalastusalueiden merkitystä pienille toimijoille; korostaa, että jäsenvaltiot voivat saavuttaa nämä parannukset YKP-asetuksen 17 artiklan mukaisilla kansallisilla kiintiöillään sekä investoimalla valikoiviin ja vaikutuksiltaan vähäisiin pyydyksiin; kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan ja tarvittaessa panemaan täytäntöön Itämeren kalastusmahdollisuuksiin sovellettavia eriytettyjä sääntöjä, jotka perustuvat alusten pituuteen ja pyydystyyppiin, jotta voidaan erityisesti vähentää suurten teollisuusalusten pienille ja keskisuurille perheyrityksille ja rannikkoyhteisöille aiheuttamaa kilpailupainetta;

14. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota vahvistamaan edelleen purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa laittoman poisheittämisen torjumiseksi Itämerellä, koska tarvitaan toimivia toimenpiteitä, jotta voidaan tukea valikoivuutta ja vähentää tahattomia saaliita sekä

panna asiaa koskevat säännökset täytäntöön YKP-asetuksen ja kalastuksenvalvonta-asetuksen mukaisesti;

15. korostaa eurooppalaisen valtamerisopimuksen roolia kokonaisvaltaisen lähestymistavan sekä uusintavan ja kestävän sinisen talouden edistämisessä Itämerellä kohdennetuilla toimilla kalakantojen elvyttämiseksi ja ympäristöpaineiden vähentämiseksi; toteaa, että valtamerisopimuksen ja kilpailukykykompassin tavoitteiden täytäntöönpano edellyttää riittävää taloudellista tukea pitkällä aikavälillä elinkelpoisen selviytymiskykyisen meritalouden kehittämiseen sekä innovoinnin, nykyaikaistamisen, hiilestä irtautumisen ja digitalisaation edistämiseen;

16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vähentämään hallinnollista taakkaa ja varmistamaan paremman koordinoinnin eri politiikkojen välillä, jotta voidaan vahvistaa Itämeren alueen häiriönsietokykyä, kilpailukykyä ja pitkän aikavälin kestävyyttä ekologisten ja markkinahaasteiden edessä;

17. kehottaa komissiota perussopimusten valvojana toimimaan perussopimusten mukaisesti tapauksissa, joissa neuvosto ja jäsenvaltiot rikkovat EU:n sääntöjä, esimerkiksi Itämeren monivuotisen suunnitelman sääntöjä;

18. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan EU:n kalastuksenvalvonta-asetuksen täydellisen ja tehokkaan täytäntöönpanon, mukaan lukien säännökset, joilla puututaan saaliiden virheelliseen ilmoittamiseen ja vahvistetaan saalisilmoitusten tarkkuutta ja luotettavuutta alueella;

Tieteellisten lausuntojen parantaminen

19. korostaa, että kalastuksenhoidon on perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin ja että ICESillä on keskeinen rooli tieteellisen johdonmukaisuuden varmistamisessa ja että kalastajien tietämys on tärkeää; korostaa ICESin riippumattomuuden merkitystä; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että ICESillä on käytettävissään ajantasaiset ja tarvittavat tieteelliset kalastustiedot, jotta se voi edelleen parantaa lausuntojaan ja varmistaa laadukkaiden tieteellisten arviointien oikea-aikaisen saatavuuden; kehottaa komissiota asettamaan kaikki ICESiltä pyytämänsä tieteelliset lausunnot julkisesti saataville myös siksi, että mahdollistetaan avoin vuoropuhelu;

20. kehottaa komissiota pyytämään välittömästi, että ICES laatii yhteisymmärryspöytäkirjaa käsitellessään edelleen ekosysteemilähtöisiä, useita lajeja kattavia lausuntoja sekä kantojen elpymistä koskevia lausuntoja, joissa otetaan huomioon ympäristömuutos ja ravintoverkkojen vuorovaikutus, selvittämään ekosysteemilähtöisten viitearvojen ja ekosysteemikorjattujen kalastuskuolevuutta koskevien tietojen käyttöä, jotka on räätälöity Itämerta ja tiettyjä lajien vuorovaikutuksia varten, ja sisällyttämään niihin myös täydentäviä indikaattoreita, jotka perustuvat muihin

asiaa koskeviin EU:n sääntöihin, kuten meristrategiapuitedirektiiviin, esimerkiksi suuria kaloja koskevien indikaattorien sekä ikä- ja kokojakaumaindikaattorien sisällyttämiseksi; korostaa, että tällaisten lausuntojen olisi oltava alan kannalta avoimia ja ennakoitavissa olevia ja niissä olisi vältettävä yliarviointia, joka johtaa myöhemmin kohtuuttomiin saalisrajoituksiin ja yritysten kokemaan epävarmuuteen;

21. kehottaa komissiota pyytämään ICESiltä Itämerta koskevan lausunnon ennalta varautumista koskevista puskureista, jotka liittyvät tieteellisten lausuntojen epävarmuuteen sekä rekrytoinnin ja biomassan kehityskulun epävarmuuteen, sekä vaikutuksista, joita aiheutuu, jos ei käytetä kestävän enimmäistuoton ylittäviä vaihteluvälejä, ja kaikista asiaankuuluvista seurauksista, ja välttämään jäykkiä tai automaattisia vähennyksiä, joissa ei oteta huomioon sosioekonomisia realiteetteja; korostaa, että kestävä enimmäistuotto on edelleen tärkeä väline mukautuvassa ja vastuullisessa hoidossa; kehottaa lisäksi komissiota pyytämään tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta Itämerta koskevia asiaankuuluvia sosioekonomisia analyyseja;

22. kehottaa komissiota käyttämään kaikissa kantojen arvioinneissa, joilla pannaan täytäntöön EU:n lainsäädäntöä, biomassan viitearvoja (B_{MSY}), siten kuin ne ilmenevät Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ja YKP-asetuksen 2 artiklan 2 kohdan tavoitteissa;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että Itämeren kalakantojen hoitoon sisältyy tavoitteita kantojen luonnollisen koon ja ikäjakauman palauttamiseksi YKP-asetuksen 2 artiklan 5 kohdan j alakohdan mukaisesti, jossa viitataan meristrategiapuitedirektiivin 1 artiklan 1 kohtaan, koska terveet populaatiorakenteet edistävät lisääntymiskykyä, kantojen selviytymiskykyä ja ekosysteemien vakautta; kannustaa kehittämään seurantaindikaattoreita ja valikoivampia kalastuskäytäntöjä, joita kehitetään yhteistyössä alan kanssa ja joilla voidaan vähentää suurempien ja vanhempien kalojen järjestelmällistä pyyntiä ja suojella paremmin kannan rekrytointipotentiaalia;

24. kehottaa komissiota pyytämään EU:n lainsäädännön, myös Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen, täytäntöönpanemiseksi ICESiltä tieteellisen lausunnon, jossa otetaan huomioon Itämeren ympäristön ja ekosysteemien kannalta merkitykselliset stressitekijät; katsoo, että tässä lausunnossa olisi tuotava selkeästi esiin ja otettava huomioon muiden tekijöiden ohella riskit, jotka liittyvät ympäristön nykytilaan, maa- ja merialueiden vuorovaikutukseen, ilmastonmuutoksesta johtuvaan lisääntyneeseen epävarmuuteen ja lajien vuorovaikutuksen vaikutuksiin, mukaan lukien asiaankuuluvat saalistajakannat; korostaa, että lausunnoissa olisi aina myös ilmoitettava selkeästi kunkin tekijän epävarmuuden taso;

25. kehottaa komissiota kuulemaan ICESiä nykyisen yhteisymmärryspöytäkirjan puitteissa kannustaakseen sitä päivittämään säännöllisesti pyyntisääntöjä koskevia teknisiä suuntaviivojaan ja kehittämään edelleen riippumattomiin tieteellisiin kriteereihin perustuvia kantojen arviointimenetelmiä; pitää tärkeänä, että ICES käyttää komissiolle tai jäsenvaltioille antamissaan lausunnoissa uusimpia Itämerta koskevia lähestymistapoja ja että lausunnot ovat tieteellisesti perusteltuja ja EU:n kalastusalan oikeudellisen kehyksen mukaisia; toteaa, että kyseessä on ICESin sisäinen prosessi;

26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään Itämeren tiettyjen kaupallisesti hyödynnettävien lajien, kuten silakan ja kilohailin, sekä muiden kaupallisesti hyödynnettävien lajien kattavan geneettisen populaation kartoituksen parhaan saatavilla olevan tieteellisen tiedon perusteella ja täydentämään näyttöön perustuvia lausuntoja, jotta kalastusmahdollisuuksia ja teknisiä toimenpiteitä koskevat päätökset olisivat paremmin tietoon perustuvia; korostaa, että tällaiset geneettiset tiedot on validoitava ICESissä kaikilta osin ja ne on sisällytettävä kantojen pitkän aikavälin arviointimalleihin ennen kuin niitä käytetään hoitotarkoituksiin;

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan asianomaisten kantojen ikä- ja kokokriteerejä koskevien tietojen saatavuutta ja laatua valmisteltaessa alueen kalastuksenhoitopäätöksiä; korostaa, että näitä muuttujia koskevan paremman tiedonkeruun olisi tuettava meristrategiapuitedirektiivin kuvaajan 3 vertailuperusteen 3 (D3C3) sisällyttämistä Itämeren monivuotisen suunnitelman 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

28. kehottaa komissiota pyytämään ICESiä laatimaan yksityiskohtaisen tieteellisen analyysin EU:n nykyisestä lähestymistavasta Itämerta koskevien tieteellisten lausuntojen hyödyntämiseen; kehottaa lisäksi komissiota varmistamaan, että pyydetyt saalistasoja koskevat lausunnot vastaavat täysin kaikkia asiaankuuluvia oikeudellisia vaatimuksia ja toimintapoliittisia tavoitteita, myös 2 artiklassa vahvistettuja YKP:n tavoitteita; huomauttaa, että komission on tärkeää puuttua mahdollisiin puutteisiin ja hahmotella konkreettisia toimia siitä, miten kalastusmahdollisuuksia koskevia nykyisin saatavilla olevia lausuntoja voidaan käyttää riittävän ennalta varautuvasti kaikkien asiaankuuluvien oikeudellisten vaatimusten ja tavoitteiden saavuttamiseksi;

29. kannustaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että suurimpien sallittujen saaliiden asettaminen tapahtuu avoimesti ja perustuu parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin ja tietämykseen Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen ja YKP:n tavoitteiden sekä ekosysteemilähtöisten, useita lajeja kattavien lausuntojen mukaisesti ja että siinä otetaan huomioon kalastuksen ja rannikkoyhteisöjen pitkän aikavälin sosioekonomisen vakauden välinen vuorovaikutus;

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon asiaa koskevan kansainvälisen työn ja määritelmät, myös YK:n ympäristöohjelman työn, kun ne kehittävät edelleen ymmärrystä ekosysteemipohjaisesta hoidosta EU:n nykyisen oikeudellisen kehyksen puitteissa, esimerkiksi toimivien ekosysteemien osalta, kuten meristrategiapuitedirektiivin 5 artiklan 5 kohdan a alakohdassa todetaan;

Muut Itämeren kalastukseen vaikuttavat tekijät

31. pyytää komissiota laatimaan tieteeseen perustuvan, koordinoidun ja monialaisen suunnitelman, jossa käsitellään Itämereen vaikuttavia keskeisiä stressitekijöitä ja varmistetaan samalla osallistava hallinto ja merten aluesuunnittelu sekä yhteistyö kaikkien sidosryhmien kanssa;

32. kehottaa komissiota hyödyntämään mahdollisuutta tukea meri- ja vesipolitiikan parempaa koordinointia ja johdonmukaista täytäntöönpanoa tulevan valtamerisäädöstä koskevan lainsäädäntöehdotuksen avulla;

33. kehottaa toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi, jotta ilmastoon liittyviin riskeihin voidaan puuttua oikea-aikaisesti ja välttää toimien viivästymisestä alueella aiheutuvat kasvavat riskit ja kustannukset;

34. kehottaa jatkamaan EU:n ympäristölainsäädännön tehokasta täytäntöönpanoa ja toteaa samalla, että tarvitaan tasapainoisia ja toimivia ratkaisuja kaikille asianomaisille aloille, jotta voidaan puuttua ympäristöpaineisiin Itämerellä ja muilla EU:n vesillä, mukaan lukien useista lähteistä peräisin oleva ravinnekuormitus;

35. kehottaa lisäämään merkittävästi investointeja nykyaikaisiin jätevedenpuhdistamoihin sekä pilaantumisen pidättämis- ja suodatusjärjestelmiin sekä Itämeren maissa että kaikilla Itämereen laskevilla vesistöalueilla; korostaa, että ilman vesi- ja viemäri-infrastruktuurin kattavaa nykyaikaistamista kaikki Itämeren vesien laadun parantamiseen tähtäävät toimet jäävät julistuksen tasolle ja tehottomiksi;

36. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota huolehtimaan siitä, että luonnollista saalistusta koskevat lähestymistavat perustuvat aina tieteeseen ja sidosryhmien kuulemisiin, mukaan lukien merimetsoja ja harmaahylkeitä koskevat ennaltaehkäisevät, paikallisesti kohdennetut hoitotoimenpiteet, ja varmistamaan, että kaikki hyväksytyt toimenpiteet ovat tehokkaita ja täyttävät kaikki oikeudelliset velvoitteet ja niihin sisältyy asianmukainen seuranta, kohdennettu ja riittävä rahoitus ja sidosryhmien tehostettu yhteistyö, jotta varmistetaan toteutettujen toimenpiteiden tehokkuus, mukaan lukien hillitsemiskäytännöt, kuten pelotteet tai fyysinen syrjäyttäminen;

37. korostaa, että komission on ryhdyttävä kiireellisiin ja tehokkaisiin toimiin, joilla vastataan merimetsokannoista aiheutuviin Itämeren kalakantoihin kohdistuviin paineisiin, ja varmistettava, että toimenpiteet ovat oikeasuhteisia, alueellisesti mukautettuja ja että ne pannaan täytäntöön tehokkailla, kohdennetuilla ja paikallisesti räätälöidyillä hoitotoimenpiteillä, jotka perustuvat parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon, samalla kun jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus soveltaa tarvittaessa käytännöllisiä ja tilannekohtaisia lieventäviä toimenpiteitä, jotta voidaan puuttua tehokkaasti paikallisiin vaikutuksiin ja siten tukea kalastuksen pitkän aikavälin kestävyyttä asianomaisilla rannikkoalueilla;

38. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan tiiviisti, toteutetaanko äärimmäisen uhanalaisen Itämeren pyöriäisen elvytystoimenpiteitä tehokkaasti, ja ryhtymään tarvittaessa lisätoimenpiteisiin, jotta voidaan torjua sen eloonjäämiseen kohdistuvia suurimpia uhkia;

39. muistuttaa, että Itämeren hyljekannat ajettiin sukupuuton partaalle 1970-luvulla;

40. kehottaa jälleen komissiota ehdottamaan Itämeren kalastusta ja vesiviljelyä koskevaa merimetsokannan eurooppalaista hallintasuunnitelmaa, joka perustuu parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin ja jäsenvaltioiden käytäntöihin ja jossa otetaan huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön Euroopan sisävesikalastuskomission (EIFAAC[22]) äskettäin ehdottama suunnitelma sekä aiemmat EU:n rahoittamat tutkimushankkeet, kuten INTERCAFE[23]; korostaa ennaltaehkäisevien toimenpiteiden, tappioiden korvaamisen sekä EU:n ja kansallisista lähteistä myönnettävän rahoituksen tarvetta;

41. muistuttaa Itämereen upotettujen räjähtämättömien taisteluvälineiden aiheuttamista vakavista ympäristö- ja turvallisuusriskeistä; palauttaa mieliin 27. huhtikuuta 2021 antamansa päätöslauselman kemiallisista jäämistä Itämeressä ja onnistuneet CHEMSEA-, DAIMON- ja DAIMON 3 -hankkeet; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan lisää koordinoituja ja käytännön toimenpiteitä, jotta nämä vaaralliset materiaalit voidaan paikantaa ja niitä voidaan arvioida ja seurata järjestelmällisesti, jotta voidaan päättää, mitkä kunnostusalueet asetetaan etusijalle;

42. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan yhteisiä toimia tieteellisen tutkimuksen kehittämisen tukemiseksi ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä, jotka koskevat turvallisia ja kustannustehokkaita

---

22 https://www.fao.org/fishery/services/storage/fs/fishery/documents/EIFAAC/cormorantsplan/EuropeanManagementPlanforCormorants-April2025.pdf.

23 https://www.ceh.ac.uk/our-science/projects/intercafe.

tapoja tunnistaa ja poistaa ammuksia ja räjähtämättömiä taisteluvälineitä merenpohjasta, jotta mahdollistetaan koordinoidut laajamittaiset kunnostustoimet;

43. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään koordinoidun, pitkäaikaisen ja asianmukaisesti rahoitetun EU:n ohjelman Itämeren räjähtämättömien taisteluvälineiden tunnistamiseksi, neutraloimiseksi ja poistamiseksi;

44. tuomitsee sen, että Venäjä hyödyntää Itämeren kalakantoja vastuuttomasti, kestämättömästi ja tieteeseen perustumattomasti;

45. kehottaa neuvostoa ja komissiota ottamaan huomioon Venäjän yksipuoliset toimet Itämerta koskevia kiintiöitä asetettaessa; kehottaa lisäksi komissiota harkitsemaan toimia, joilla Venäjää painostetaan saattamaan kiintiöt tieteellisten lausuntojen mukaisiksi;

46. tuomitsee jyrkästi Venäjän varjolaivaston kasvavan läsnäolon Itämerellä ja sen toiminnan, joka ei noudata keskeisiä sääntelynormeja, mikä lisää öljyvuotojen ja muiden ympäristövaarojen riskiä; nostaa esiin meriekosysteemeille, paikalliselle kalastukselle ja ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvan haitan; panee lisäksi huolestuneena merkille, että venäläisiä kalastustuotteita tulee edelleen EU:n markkinoille olemassa olevien kauppakanavien kautta, ja korostaa tarvetta varmistaa, että kaikki porsaanreiät, jotka voivat heikentää EU:n rajoittavien toimenpiteiden tavoitteita, tukitaan tosiasiallisesti; kehottaa komissiota selvittämään lisätoimenpiteitä Venäjän varjolaivaston torjumiseksi erityisesti Itämeren alueella; kehottaa tehostamaan alueellista yhteistyötä ja tiukentamaan täytäntöönpanon valvontaa näiden riskien lieventämiseksi ja Itämeren meriluonnonvarojen suojelemiseksi; korostaa, että on tärkeää varmistaa Venäjän vastaisten pakotteiden täysi täytäntöönpano;

Lainsäädännön muutokset

47. korostaa, että on kiireellisesti tehostettava toimia kokonaisvaltaisen politiikan koordinoinnin sekä muiden politiikanalojen lainsäädännön täytäntöönpanon jatkuvan ja nopeutetun edistymisen osalta, jotta vältetään tukeutuminen yksinomaan kalastusta koskeviin toimenpiteisiin ja estetään rannikkoyhteisöjen sosioekonominen taantuminen entisestään; panee merkille Our Baltic -konferenssien yhteydessä toteutetut toimet; kannustaa jatkamaan edistymistä kohti konkreettisia tuloksia;

48. kehottaa komissiota käynnistämään Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen arvioinnin ja mahdollisen tarkistamisen, jotta voidaan parantaa sen selkeyttä, johdonmukaisuutta ja käytännön soveltamista ja arvioida sen tuloksellisuutta ympäristönäkökohtien ja sosioekonomisten näkökohtien osalta; tähdentää lisäksi, että on tärkeää varmistaa, että

kehyksen mahdollinen tuleva mukauttaminen pysyy yksinkertaisena, tieteeseen perustuvana ja alan kannalta toimivana;

49. kehottaa komissiota Itämeren monivuotista suunnitelmaa koskevan asetuksen mahdollisen tarkistamisen yhteydessä arvioimaan ja tarvittaessa ehdottamaan lohi- ja taimenkantojen sisällyttämistä asetuksen soveltamisalaan sivusaaliiden osalta;

50. ilmaisee huolensa siitä, että Itämeren alueellisen yhteistyön lisäarvo on ollut vähäinen, kun otetaan huomioon, että monivuotisella suunnitelmalla on enimmäkseen vakiinnutettu jo olemassa olevia tai jo käynnistettyjä yhteistyömahdollisuuksia; panee merkille, että tällaisiin aloitteisiin liittyvien hitaiden prosessien ja lisääntyneen byrokratian vuoksi jäsenvaltiot ovat antaneet suhteellisen vähän yhteisiä suosituksia, mikä antaa huolestuttavan signaalin siitä, että EU:n kalastussääntöjen alueellistamista koskevia säännöksiä ei käytetä hoitotoimenpiteiden mukauttamiseksi Itämeren erityispiirteisiin; korostaa, että Baltian maiden, myös kaikkien sidosryhmien, on tarpeen tehdä alueellista yhteistyötä;

51. korostaa, että Itämeren tehokkaan hoidon on perustuttava luottamukseen, vuoropuheluun ja alueelliseen yhteistyöhön jäsenvaltioiden, kaikkien sidosryhmien, alueellisten elinten, kuten Itämeren suojelukomission, ja rannikkoyhteisöjen välillä, jotta edistetään käytännön ratkaisuja ja tietämyksen vaihtoa;

52. kehottaa omaksumaan uuden, alueellisesti mukautetun lähestymistavan riskinhallintaan;

53. kehottaa selkeyttämään monivuotisen suunnitelman sääntöjä siten, että kielletään vuosittainen jousto – joka neuvostolla nykyisin on – niiden kantojen osalta, jotka ovat Itämeren monivuotisen suunnitelman nykyisen Btrigger-viitearvon alapuolella;

54. kehottaa komissiota vahvistamaan tieteeseen perustuvia ja oikeasuhteisia lohen hoitotoimenpiteitä Itämerellä ja varmistamaan, että silakan, kilohailin ja turskan kalastuksen ekosysteemivaikutukset loheen ymmärretään ja otetaan huomioon asianmukaisesti; kehottaa tehostamaan seurantaa ja tutkimusta lohen kestävän hoidon tukemiseksi;

55. korostaa, että EU:n kalastuksenhoidon olisi perustuttava Euroopan omiin kokemuksiin, tieteeseen ja alueellisiin realiteetteihin; kehottaa komissiota ehdottamaan Itämerelle alueellisesti mukautettuja sääntöjä, jotka koskevat automaattisesti toteutettavia toimia, kun kannat alittavat ennalta varautuvan lähestymistavan mukaisesti vahvistetut kynnysarvot, ja toistaa, että kestävään enimmäistuottoon perustuvaa hoitoa olisi tarvittaessa täydennettävä toimenpiteillä, joilla saaliit eriytetään koon ja iän mukaan; katsoo, että voitaisiin ottaa mallia muiden alueiden, kuten Australian, Uuden-Seelannin, Kanadan ja Yhdysvaltojen, hoitokäytännöistä siten, että samalla varmistetaan johdonmukaisuus EU:n oikeudellisen kehyksen kanssa;

56. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan alueellista yhteistyötä YKP-asetuksen 18 artiklan mukaisesti;

57. kehottaa toteuttamaan konkreettisia ja tehokkaita toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että Itämerestä pyydetty kala menee yhä enemmän suoraan ihmisravinnoksi, jotta edistetään ja kannustetaan paikallisia elintarvikeketjuja;

58. panee merkille, että jotkin Itämeren alueen jäsenvaltiot, kuten Saksa ja Ruotsi, ovat ottaneet käyttöön kansallisia toimenpiteitä pohjatroolauksen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tietyillä merialueilla;

59. kehottaa komissiota ja Itämeren alueen jäsenvaltioita ehdottamaan kalajauhon ja kalaöljyn tuottamiseen tähtäävän troolauksen lopettamista elvyttämisvaiheen aikana ja hyödyntämistoiminnan rajoittamista merisuojelualueilla; toteaa, että eri puolilla unionia sovelletaan erilaisia lähestymistapoja, koska ekologiset, oikeudelliset ja sosioekonomiset olosuhteet vaihtelevat; kannustaa jäsenvaltioita jatkamaan oikeasuhteisten ja tieteeseen perustuvien ratkaisujen kehittämistä yhteistyössä sidosryhmien, erityisesti kalastusalan ja rannikkoyhteisöjen, kanssa merien suojelun parantamiseksi samalla kun oikeudenmukaisen siirtymän avulla varmistetaan EU:n kalastusalan elinkelpoisuus;

°

° °

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.